

opusdei.org

Isidoro Zorzano eerbiedwaardig verklaard

Paus Fransiscus heeft in de middag van 21 december 2016 de congregatie voor heiligverklaringen toegestaan om een decreet af te kondigen met de verklaring van heldhaftige deugden van Isidoro Zorzano (1902-1943). Hij was ingenieur en sloot zich in 1930 bij het Opus Dei aan. Met dit decreet bevestigt de congregatie dat Isidoro Zorzano met al zijn krachten heeft meegewerkt met Gods genade

6-8-2017

DECREET OVER DE DEUGDEN

“Uitstekend, goede en trouwe dienaar, over weinig waart ge trouw, over veel zal ik u aanstellen. Ga binnen in de vreugde van uw heer” (Mt 25, 21). Deze woorden van Jezus Christus kunnen toegepast worden op Isidoro Zorzano Ledesma, die juist in het weinige een goede en trouwe dienaar is geweest: hij heeft God en zijn naaste in de omstandigheden van het gewone leven bemind.

Hij was het derde van vijf kinderen van Spaanse emigranten. Op 13 september 1902 is hij in Buenos Aires (Argentinië) geboren en op 5 april 1905 gedoopt. Na jaren van hard werken, hadden zijn ouders een goede economische positie bereikt en wilden ze dat hun kinderen in Spanje

op zouden groeien. In mei 1905 zijn ze daarheen verhuisd. Ze vestigden zich in Logroño, met de bedoeling later naar Argentinië terug te keren. Isidoro bezocht de school van de Fraters Maristen, die hem – nog vóór zijn negende jaar – op de eerste heilige Communie voorbereidden. Een paar maanden later, in 1912, stierf zijn vader en besloot zijn moeder niet naar Argentinië terug te gaan.

In oktober 1915 leerde de Dienaar Gods een nieuwe klasgenoot kennen, de heilige Jozefmaria. Isidoro had een gewone intelligentie en een groot doorzettingsvermogen en heeft daarom zijn lagere en middelbare school zonder moeilijkheden doorlopen. In 1919 begon hij aan de studie voor werktuigbouwkundig ingenieur in Madrid. Na de dood van zijn oudste broer Fernando ging hij terug naar Logroño om bij zijn moeder te zijn. Hij was bereid zijn

studie op te geven, maar omdat het hele gezin naar Madrid verhuisde kon hij deze voortzetten.

In 1924 was de economische situatie van de Zorzano's zorgwekkend.

Opnieuw dacht Isidoro er toen over de universiteit op te geven om het gezin met zijn werk financieel te ondersteunen, maar zijn moeder spoorde hem aan om verder te studeren en in 1927 behaalde hij de titel van ingenieur. Hij begon zijn beroep uit te oefenen op de scheepswerven van Matagorda (Cádiz) en kort daarop ging hij naar Malaga om bij de Andalusische Spoorwegen te werken en op een technische school onderwijs te geven.

24 Augustus 1930 is een belangrijke datum in het leven van Isidoro. Op een reis naar Madrid ontmoette hij zijn oude klasgenoot en vriend Jozefmaria Escrivá – die sinds vijf

jaar priester was – aan wie hij zijn verlangen toevertrouwde een intenser christelijk leven te leiden. De heilige Jozefmaria sprak hem over het Opus Dei, dat minder dan twee jaar daarvoor was gesticht: een weg van heiligheid en apostolaat zonder van levensstaat te veranderen in het gewone leven, in het beroepswerk en de vervulling van de gewone plichten. Bewogen door de goddelijke genade, vroeg de Dienaar Gods onmiddellijk de toelating tot het Opus Dei. Daarna keerde hij naar Malaga terug waar hij zijn gewone bezigheden voortzette: zijn werk bij de spoorwegen, het onderwijs aan de technische school. Bovendien nam hij intens deel aan verscheidene activiteiten van het bisdom. Hij hielp in de school van de zusters van de Aanbidding, in een opvanghuis voor kinderen en ook bij de Katholieke Actie.

Door zijn consequent christelijk gedrag werd de Dienaar Gods in 1932 slachtoffer van een lastercampagne, die georganiseerd werd door een openlijk antichristelijke krant. Later, in 1936, besloot een vergadering van een vakbeweging dat hij ter dood gebracht moest worden, alleen omdat hij katholiek was. Kort daarna barstte de burgeroorlog los. Toen bereikte de godsdienstvervolging – die in 1931 was begonnen – het toppunt van geweld.

Gedurende de hele oorlogsperiode verbleef hij in Madrid. De geldigheid van zijn identiteitspapieren was onzeker, waardoor hij op straat zijn leven in de waagschaal stelde. Maar hij zorgde voor de leden van het Opus Dei en voor vele anderen die in de gevangenis of in clandestiene schuilplaatsen zaten: hij bezocht ze geregeld, bracht hun voedsel en hielp ze op geestelijk gebied.

Toen de burgeroorlog in juli 1939 afgelopen was, kon Isidoro zijn werk bij de spoorwegen hervatten. Hij woonde in een studentenhuus dat opgezet was door de heilige Jozefmaria en was daar lid van het bestuur.

Isidoro Zorzano was een evenwichtige persoon, van nature bedachtzaam, wat gereserveerd en een onvermoeibaar werker. Degenen die hem gekend hebben herinneren zich zijn rustige beminnelijkheid en sympathie en dat hij een open oog en oor had voor de noden van de anderen.

Zijn ontmoeting met de heilige Jozefmaria Escrivá op 24 augustus 1930, en zijn verzoek om toelating tot het Opus Dei op diezelfde dag, zijn van fundamenteel belang geweest voor de ontwikkeling van de deugden van de Dienaar Gods. Sindsdien is hij in zijn geestelijk

leven voortdurend vooruit gegaan. Hij bereikte een steeds intiemere vereniging met de Heer en een groeiende liefde voor de Kerk. Isidoro zocht als een trouwe lekenengelovige voortdurend de heiligheid midden in de wereld, in de liefdevolle vervulling van zijn dagelijkse plichten, in zijn beroepswerk en in de meest verschillende omstandigheden van het gewone leven.

Hij heeft op een voorbeeldige wijze de inzet in het werk, de trouw en de dienstbaarheid jegens zijn collega's beleefd, evenals de liefde voor de rechtvaardigheid; hij heeft initiatieven ten gunste van de meest noodlijdenden bevorderd; door catecheses en vorming aan de armste sectoren van de samenleving te geven heeft hij het geloof en de naastenliefde in praktijk gebracht.

Isidoro Zorzano heeft in al zijn handelingen de eer van God gezocht en het geestelijk welzijn van mensen om hem heen. Hij heeft een volhardend apostolaat met zijn vrienden en met jongeren ontwikkeld. Bewogen door een diep besef van zijn goddelijk kindschap, heeft hij zich er met volharding voor ingezet de verschillende vroomheidsoefeningen die de Kerk aanbeveelt trouw te vervullen. De heilige Mis was het middelpunt en de wortel van zijn innerlijk leven; daardoor had hij een diepe devotie voor de Eucharistie en ontving hij met regelmaat het sacrament van boete en verzoening. Ook zijn devotie voor de allerheiligste Maagd Maria was heel groot. Hij hechtte het grootste belang aan het innerlijke gebed en aan het mondgebed. Hij beleefde een geest van boete en versterving, vooral in het vervullen van de plicht van ieder moment en

door met vreugde de moeilijkheden en tegenslagen aan te nemen.

In 1941 begon men tekenen van lichamelijke zwakte bij de Dienaar Gods op te merken. De artsen stelden na verscheidene maanden als diagnose de ziekte van Hodgkin. Ten gevolge hiervan stierf hij, veertig jaar oud, op 15 juli 1943.

Tussen 1948 en 1961 liep in Madrid het onderzoek naar zijn faam van heiligheid, zijn deugden en wonderen. Toen in de jaren 1993-1994 de nieuwe wetgeving over de heiligverklaringprocessen uitkwam, werd in het aartsbisdom Madrid een aanvullend diocesaan proces gevoerd. De Congregatie voor de heiligverklaringen heeft op 15 oktober 1994 de processen geldig verklaard. Het Congres van Theologische Consultoren heeft op 17 november 2015 bevestigend gereageerd op de vraag inzake de

heldhaftige beoefening van de deugden van de Dienaar van God. Op dezelfde wijze hebben de kardinalen en bisschoppen van de Congregatie voor Heiligverklaringen zich uitgesproken, tijdens een gewone vergadering op 13 december 2016, voorgezeten door mij, kardinaal Angelo Amato.

Na van ondergetekende kardinaal-prefect een nauwkeurig overzicht van het hierboven uiteengezette ontvangen te hebben, heeft Paus Franciscus het oordeel van de Congregatie voor Heiligverklaringen aanvaard en bekrachtigd en heden plechtig verklaard: In deze zaak en in dit verband staat vast dat de Dienaar Gods Isidoro Zorzano Ledesma, lekengelovige van de personele prelatuur van het Heilig Kruis en Opus Dei, de goddelijke deugden geloof, hoop en liefde, zowel jegens God als de naaste, alsook de kardinale deugden voorzichtigheid,

rechtvaardigheid, matigheid en sterkte, en de overige deugden, op heldhaftige wijze heeft beoefend.

De heilige Vader heeft bepaald dat dit besluit openbaar gemaakt dient te worden en opgenomen moet worden in de Akten van de Congregatie voor Heiligverklaringen.

Gegeven te Rome op 21 december van het jaar des Heren 2016.

De directe vertaling van het document van het Vaticaan kunt u hier downloaden.

Links:

Video over Isidoro Zorzano. (engelse ondertiteling)

Levensschets van Isidoro als boek te koop bij uitgeverij 'de Boog' (*Stephan Puhl, Laten zien wat je kunt*).

Korte levensbeschrijving

Verleende gunsten op voorspraak van Isidoro

pdf | Document automatisch
aangemaakt door [https://opusdei.org/nl-
be/article/isidoro-zorzano-
eerbiedwaardig-verklaard-2/](https://opusdei.org/nl-be/article/isidoro-zorzano-
eerbiedwaardig-verklaard-2/)
(24-3-2025)